

مشکل بزرگ عصر ما

مسمومیت‌های فکری

مسئله گذراندن ساعات فراغت یکی از دشوارترین مسائلی است که ملل جهان با آن روبرو هستند.

رئیس شهر با نی کل کشور گفت:

- * بر اثر نمایش «فیلم‌های جنائی» و «رمان‌های پلیسی» ، جنایتکاران کمتر اثری از خود بجای میگذارند.
- * بسیاری از جنایتکاران افراد غیر حرفه‌ای هستند.
- «جرائم»

- * در سال گذشته يك ميليون جنایت در آمریکا اتفاق افتاد.
- * نیویورک ثروتمندترین شهر جهان در آتش نا امنی میسوزد.

* * *

میدانیم پیشرفت «تکنیک و صنعت» روز بروز از میزان «ساعات کار» کم میکند، و بعکس بر «ساعات فراغت و تفریح» می افزاید. باین ترتیب مسائل مربوط به «سرگرمیها» که در گذشته برای بسیاری ابدأ مفهومی نداشت، و برای بعضی نیز جنبه تفننی داشت، امروز جنبه همگانی و اصولی پیدا کرده، و قسمت مهمی از وقت، و سرنوشت اجتماعات کنونی را در اختیار خود گرفته است.

جامعه‌شناس معروف ساموئیل کینک میگوید :

« بر اثر کاهش ساعات کار طی سالهای اخیر ، تفریح ، بافعالیت ساعات بیکاری ، تبدیل به يك « مسئله اجتماعی حیاتی » گردیده ، و توجه بسیاری از محققان را بخود موقوف داشته‌است : مطالعات این دانشمندان نشان میدهد مادم‌کما بتوانیم بطور عاقلانه اوقات روز افزون فراغت خود را بسربریم ، اختلالاتی چه در زندگی ، وجه در شخصیت ما روی خواهد داد .»

سپس اضافه میکند : مسئله گذراندن ساعات فراغت و بیکاری یکی از دشوارترین مسائلی است که اکنون اکثر ملل جهان و بویژه مغربها با آن دربرو هستند (۱).
 آمار موجود نشان میدهد که ساعات کار طی يك قرن گذشته در بسیاری از موارد به ۵۰ درصد تقلیل یافته ، و طبیعتاً این مقدار به ساعات تفریح و فراغت اضافه شده‌است و مسلماً در آینده نیز بر اثر ماشینیزه شدن زندگی بشر ، باز هم ساعات کار از این کمتر شده ، و بر ساعت فراغت افزوده خواهد شد .

از طرفی زندگی ماشینی امروز که نقش عمده‌ای در کوییدن و فرسودن اعصاب دارد ، عطش باینگونه سر گرمی‌ها را بیشتر ساخته ، و انسان امروز احساس میکند که تفریح و سر گرمی جزئی از زندگی روز مره او را تشکیل میدهد ، و بدون آن قادر بادامه حیات نیست .
 و باین ترتیب روشن میگردد که برنامه‌هایی که برای پر کردن این ساعات خالی تهیه می‌شود ، تا چه اندازه در ساختمان زیر بنای فکری و اخلاقی اجتماعات مؤثر می‌باشد .

* * *

بدیختانه تاکنون عملاً چنین معمول بوده که برای پر کردن این ساعات ، اصل اساسی این باشد که « چه نوع تفریحات و سر گرمی‌هایی بیشتر مورد توجه واقع میشود » و هیچگونه قید و شرط دیگری در این زمینه بر سمیت شناخته نشده‌است .
 اما اصل « مفید بودن » یا « لائق بودن » سالم بودن ، جز در محیط بحثهای تشریفاتی و غیر عملی ، بهیچوجه مطرح نبوده‌است .

و اگر بر این موضوع این نکته را بیفزائیم که وسائل تفریح و سر گرمی که تروتهای عظیمی را در اجتماعات امروز بلمیخته‌است غالباً در دست افراد غیر مسئول و سودجویی بندوبار است ، اهمیت خطری که اجتماعات انسانی را از این رهگذر تهدید میکند بخوبی روشن میگردد ، و بخوبی درمی‌یابیم که مسئله ساعات فراغت و وسائل تفریح و سر گرمی یکی از بزرگترین مشکلات عصر ماشین را تشکیل میدهد .

کار بجائی میرسد که فیلمها و باره‌ای از مطبوعات آموزشی برای تعلیم انواع انحرافات جنسی ، سرقت‌های ماهرانه ، و جنایات وحشتناکی که مرتکبین آنها با اطلاعات کافی از فوت و فن

کار ، می‌تواند همه آثار جنایت خود را آنچنان اطمینان بر دارند که دست مقامات انتظامی و قضائی هم بدانان آنها نرسد...

و نیز کار بیجائی میرسد که یک اجتماع مرتقه و ثروتمند ، مانند جلسه آمریکاییک محیط کانگستر بازی وسیع که نا امنی در همه جای آن احساس میگردد ، تبدیل می‌شود ، و در یک سالیک میلیون جنایت در آن رخ میدهد .

کود کثانی که امروز با تقلید انتقینها و سایر نامهای پلیسی صورت دیوارها ، و لایله درختها ، یاسلاهای بازیچه‌ای خود محتضای آنها را تجدید میکنند ، فردا که بزرگ شده اگر همان محتضارها - اما بطور جدی - در اجتماع تکرار نمایند کاری بر خلاف انتظار انجام ندادند حقیقت این است که وسائل سرگرمی و تفریح درد نیای امروز با آن گسترش و دامنه عظیمی که پیدا کرده عمل بزرگی برای ایجاد مسمومیت فکری قشرهای مختلف اجتماعات کنونی شده ، و آثار این مسمومیت فکری در محیط خانوادها ، مدارس ، اماکن عمومی ، زنگانها ، مراکز قضا و خلاصه در هر گوشه و کناره پوشیده می‌شود .

عجیب این است که در عین حال امروز اگر مدبریک دستوران ، باغذای فاسد خود چند نفر را مسموم سازد تمام دستکاهاله اجتماعات انتظامی و قضائی گرفته ، تا بهداری و شهر داری ، همه در برابر او اگتش نشان میدهند ، و گریبان او را بنوازیك مجرم می‌چسبند ، اما کسانی که با وسائل ناسالم و مسموم بیام تفریح و سرگرمی مغز روان هزاران یا میلیونها نفر را مسموم می‌کنند در کار خود تقریباً آزادند و هیچگونه حساسیتی نسبت بکار آنها نشان داده نمی‌شود .

آیا با مشاهده نتایج شومی که از این رهگذر دامنگیر اجتماع ما شده و آثار رقت بار آنرا با چشم خود می‌بینیم ، موقع آن نرسیده که در این وضع بکلی تجدید نظر کنیم و با توجه به هواقب خطرناک ادامه این وضع ، فکر اساسی برای این موضوع حیاتی بنمائیم و نگذاریم جمعی سودجویانم سرگرمی و تفریح بزرگترین ضریرده بر پایه امنیت و آرامش و اخلاق جامعه ما بزنند ؟

آیا وقت آن نرسیده که هیئت - بلکه هیئتهائی - از دانشمندان ، و جلمه‌شناسان و متفکران با ایمان ما مور رسیدگی و سرو سامان بخشیدن باین وضع خطرناک شوند و دست بیکه انقلاب و تصفیقه جانیده در این قسمت بزنند ؟

نامنی شدید درد نیای کنونی

یکی از نتایج شوم این برنامه‌های غلط ساعات فراغت و تفریح ، بروز ناامنی شدید در

اجتماعات مرفه‌امیرواست. گزارش وحشتناک زیر بطرز گویائی این موضوع را تشریح میکند، بهمه هشدار میدهد، و پرده از روی حقایق دردناکی که دنیای امروز با آن رو بروست برمی‌دارد:

« نیویورک ثروتمندترین شهرهای جهان است، ارزش بناهای عمومی و دولتی در این شهر ۳۵۰ میلیارد دلار می‌باشد.

این شهر ثروتمند گرفتار «ترس» و «وحشت» است! پس آنرا جبهه به آراء عمومی چنین گزارش داده‌شد که از هر ده نفر چهار نفر بعد از غروب از خانه خارج نمی‌شوند چون می‌ترسند! و درهای عمارت و آپارتمانها در نیمه شب کاملاً بسته می‌شود. شبها کسی جرأت ندارد که «از دست‌آورد پارک» عبور کند! حتی سفید پوشان از محله هارلم دیگر عبور نمی‌کنند، و حتی رانندگان سیاه‌پوست هم به بعضی از کوچه‌های هارلم نمی‌روند. «مترو نیویورک»، چمدانها بسرقت می‌رود، و کسیکه اعتراض کند، چاقو می‌خورد!

مواد مخدره نقش مهمی در جنایات و حوادث نیویورک دارد. تعداد معتادان نیویورک ۲۵۰ هزار نفر تخمین زده می‌شود.

طبق یک گزارش يك تلت پولی که رفاه عمومی بمردم می‌برد از دیدنی معادل ۲۷۰ میلیون دلار از طریق عوامل «مافیا» (سازمان کانکستری معروف) بچیب‌قاچاقچیان مواد مخدره می‌رود... قتل و جنایت، دزدی و اعتیاد بمواد مخدره، مخصوص نیویورک نیست، تمام شهرهای آمریکا بیمار است... وقتی رئیس جمهوری ایالات متحده در بر نامه کار خود مبارزه با جنایتکاران را می‌گنجانند، معلوم می‌شود که مسأله خیلی مهمتر از جنایات اتفاقی و حوادث احتمالی است و معلوم می‌شود که جنایت سراسر آمریکا را فرا گرفته است و قدرتهای محلی قادر بجلوگیری از آن نیستند! (۱).

گزارش بالا که نموداری از مشکلات هراس انگیز زندگی در محیطهای مرفه کنونی است تنها ناظر به توضیح يك سلسله مشاهدات و نتایج حسی می‌باشد و سخنی در باره «عوامل» این وضع نایب‌امان در آن دیده نمی‌شود، ولی بطور مسلم، تفریحات ناسالم، و گذرانیدن نامعقول اوقات فراغت و بیکاری، و مسمومیتهای فکری ناشی از بدآموزیهای غلطی که بنام «سرگرمی و تفریح» انجام می‌گیرد، در ردیف عوامل اصلی و اساسی آن محسوب می‌گردد.

پس چرا ما از این وقایع تکان دهنده درس عبرت نگیریم، و پیش از آنکه فساد و ناامنی اجتماع ما را در کام خود فروبرد ب فکر پیشگیری بر نیائیم؟ چرا دنباله‌روهای غلط را کنار نگذاریم و با برنامه و نقشه های صحیحی خوشبختی و آرامش و امنیت را برای جامعه خود بارمغان نیاوریم؟